

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

L E G E

privind comerțul electronic

Camera Deputaților adoptă prezentul proiect de lege.

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Articolul 1 Definiții

În înțelesul prezentei legi, următorii termeni se definesc astfel:

1. *serviciu al societății informaționale* - orice ofertă de bunuri sau servicii, efectuată prin mijloace electronice și prezentată, de regulă, prin intermediul unei pagini de web, într-o manieră de natură a determina destinatarul să transmită acceptarea prin mijloace electronice, cu următoarele caracteristici:

- a) este prezentată destinatarului prin transmiterea informației, la cererea individuală a acestuia;
- b) nu este necesar ca ofertantul și destinatarul ofertei să fie fizic prezenți simultan în același loc;
- c) acceptarea presupune în mod obișnuit o contraprestație;

2. *mijloace electronice* - echipamente electronice și rețele de cablu electric, fibră optică, radio, satelit și altele asemenea, utilizate pentru prelucrarea, stocarea sau transmiterea informației;

3. *furnizor de servicii* - orice persoană, fizică sau juridică, ce pune la dispoziția unui număr determinat sau nedeterminat de persoane un serviciu al societății informaționale;

4. *furnizor de servicii stabilit într-un stat* - un furnizor de servicii care desfășoară efectiv o activitate economică utilizând o locație fixă în acel stat, pentru o perioadă nedeterminată; stabilirea unui furnizor de servicii într-un stat nu este determinată în mod necesar de locul în care sunt amplasate mijloacele tehnice și tehnologice necesare furnizării serviciului;

5. *domeniu* - o zonă dintr-un sistem informatic, deținută ca atare de o persoană fizică sau juridică sau de un grup de persoane fizice sau juridice în scopul prelucrării, stocării sau transferului de date;

6. *comunicare comercială* - orice formă de comunicare destinată să promoveze, direct sau indirect, produsele, serviciile, imaginea, numele ori denumirea, firma sau emblema unui comerciant sau membru al unei profesii liberale; nu constituie prin ele însele comunicări comerciale următoarele: informații permițând accesul direct la activitatea unei persoane fizice sau juridice, în special un nume de domeniu sau o adresă de poștă electronică, comunicări legate de produsele, serviciile, imaginea, numele sau mărcile unei persoane fizice sau juridice, efectuate de un terț independent față de persoana în cauză, mai ales atunci când sunt realizate cu titlu gratuit;

7. *instrument de plată cu acces la distanță* - instrument care permite deținătorului său să-și acceseze fondurile deținute într-un cont la o instituție financiară, prin care se autorizează realizarea unei plăți;

8. *instrument de monedă electronică* - instrument de plată reîncărcabil, altul decât instrumentul de plată cu acces la distanță, pe care unitățile de valoare sunt stocate electronic, permițând deținătorului să efectueze operațiuni de transfer de fonduri sau retrageri de numerar;

9. *instrument de plată electronică* - un instrument de plată cu acces la distanță sau un instrument de monedă electronică;

10. *deținător legitim al unui instrument de plată electronică* - persoana pe numele căreia este emis instrumentul de plată electronică, în

condițiile prevăzute de lege sau care este autorizată să folosească instrumentul respectiv;

11. *date de identificare* - orice informații care pot permite sau facilita efectuarea unei plăți, decontări, tranzacții, a unui transfer de fonduri sau a oricărei alte operațiuni financiare, precum numele sau denumirea, domiciliul sau sediul, numărul de telefon, fax, adresa de poștă electronică, numărul de înmatriculare sau alte mijloace similare de identificare, codul de înregistrare fiscală, codul numeric personal și altele asemenea.

Articolul 2

Scop și domeniu de aplicare

(1) Prezenta lege are ca scop stabilirea condițiilor de furnizare a serviciilor societății informaționale, precum și prevederea ca infracțiuni a unor fapte săvârșite în legătură cu securitatea domeniilor utilizate în comerțul electronic, emiterea și utilizarea instrumentelor de plată electronică și cu utilizarea datelor de identificare în vederea efectuării de operațiuni financiare, pentru asigurarea unui cadru favorabil liberei circulații și dezvoltării în condiții de securitate a acestor servicii.

(2) Nu pot constitui servicii ale societății informaționale:

a) oferta de servicii care necesită prezența fizică a furnizorului și a destinatarului, chiar dacă prestarea serviciilor respective implică utilizarea de echipamente electronice;

b) oferta de servicii care presupun manipularea unor bunuri corporale de către destinatar, chiar dacă prestarea serviciilor respective implică utilizarea de echipamente electronice;

c) oferta de bunuri sau servicii care nu este prezentată destinatarului prin transmiterea informației la cererea individuală a acestuia și care este destinată recepției simultane de către un număr nelimitat de persoane (punct-multipunct), precum serviciile de radiodifuziune sonoră și televizată sau serviciile de teletext televizat;

d) activitatea notarilor publici, în măsura în care aceasta este legată în mod direct și specific de exercitarea prerogativelor de autoritate publică;

e) reprezentarea clienților și apărarea intereselor acestora în fața instanțelor judecătorești;

f) activitățile de jocuri de noroc cu câștiguri în bani, inclusiv lăterile și pariurile.

(3) Dispozițiile prezentei legi se completează cu:

a) dispozițiile legale fiscale;

b) dispozițiile legale care reglementează protecția persoanelor în privința prelucrării datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date, precum și celor care reglementează prelucrarea datelor cu caracter personal și protecția vieții private în sectorul telecomunicațiilor;

c) prevederile legale în materie de concurență.

(4) În măsura în care nu conține dispoziții derogatorii, prezenta lege se completează cu dispozițiile legale privind încheierea, validitatea și efectele actelor juridice, cu celelalte prevederi legale care au ca scop protecția consumatorilor și a sănătății publice, precum și cu dispozițiile legale privitoare la reglementarea raporturilor de drept internațional privat.

Articolul 3

Aplicarea legii române în cazul serviciilor societății informaționale

(1) Prezenta lege se aplică furnizorilor de servicii stabiliți în România.

(2) De la data intrării în vigoare a prezentei legi, serviciile societății informaționale oferite de furnizorii de servicii stabiliți în România sunt supuse prevederilor în vigoare ale legilor române, care reglementează activitățile de furnizare a bunurilor sau serviciilor, care fac obiectul serviciilor societății informaționale în cauză, în privința:

a) condițiilor pe care trebuie să le îndeplinească furnizorii în vederea începerii activității, precum sunt cele legate de eventualele calificări, autorizații sau notificări necesare;

b) condițiilor pe care trebuie să le îndeplinească furnizorii pentru desfășurarea activității, precum sunt cele care privesc conduita acestora, calitatea sau conținutul serviciilor oferite, inclusiv în materie de publicitate și de conținut și încheiere a contractelor sau cele care privesc răspunderea furnizorilor.

CAPITOLUL II

Furnizarea serviciilor societății informaționale

Articolul 4

Principiile furnizării serviciilor societății informaționale

(1) Furnizarea de servicii ale societății informaționale de către persoanele fizice sau juridice nu este supusă nici unei autorizări prealabile și se desfășoară în concordanță cu principiile concurenței libere și loiale, cu respectarea dispozițiilor legale în vigoare.

(2) Prevederile alin.(1) nu aduc atingere dispozițiilor legale care impun autorizarea prealabilă în vederea desfășurării unor activități de către persoanele fizice sau juridice, dacă dispozițiile în cauză nu vizează în mod expres și exclusiv serviciile societății informaționale sau furnizorii de servicii în înțelesul prezentei legi.

(3) Furnizarea de servicii ale societății informaționale de către furnizorii de servicii stabiliți în statele membre ale Uniunii Europene se face în condițiile prevăzute în Acordul European instituind o asociere între România, pe de o parte și Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de altă parte.

(4) Furnizarea de servicii ale societății informaționale de către furnizorii de servicii stabiliți în alte state se face în condițiile acordurilor bilaterale încheiate cu statele respective, la care România este parte.

Articolul 5

Informații generale

Furnizorul de servicii are obligația de a pune la dispoziție destinatarilor și autorităților cu atribuții de supraveghere și control, abilitate potrivit legii, într-o formă clară și în mod permanent, prin afișare la loc vizibil, de exemplu în interiorul paginii de web prin intermediul căreia este oferit serviciul respectiv, cel puțin următoarele informații:

- a) numele sau denumirea furnizorului de servicii;
- b) domiciliul sau sediul furnizorului;

c) numerele de telefon, fax, adresa de poștă electronică și orice alte date necesare contactării furnizorului în mod direct și efectiv;

d) numărul de înmatriculare sau alte mijloace similare de identificare, în cazul în care furnizorul este înscris în registrul comerțului sau în alt registru public similar;

e) codul de înregistrare fiscală;

f) datele de identificare ale autorității competente, în cazul în care activitatea furnizorului este supusă unui regim de autorizare;

g) titlul profesional și statul în care a fost acordat, corpul profesional sau orice alt organism similar din care face parte, indicarea reglementărilor aplicabile profesiei respective în statul în care furnizorul este stabilit, precum și a mijloacelor de acces la acestea, în cazul în care furnizorul este membru al unei profesii liberale;

h) tarifele aferente serviciilor oferite, care trebuie indicate cu respectarea normelor privind comercializarea produselor și serviciilor de piață, cu precizarea scutirii, includerii sau neinclunderii taxei pe valoarea adăugată, precum și a cuantumului acesteia;

i) includerea sau nu, în preț, a cheltuielilor de livrare, precum și valoarea acestora, dacă este cazul;

j) orice alte informații pe care furnizorul de servicii este obligat să le pună la dispoziția destinatarilor în conformitate cu dispozițiile legale în vigoare.

Articolul 6

Comunicările comerciale

(1) Efectuarea de comunicări comerciale prin poșta electronică este interzisă, cu excepția cazului în care destinatarul și-a exprimat în prealabil consimțământul expres pentru a primi asemenea comunicări.

(2) Comunicările comerciale care constituie un serviciu al societății informaționale sau o parte a acestuia, în măsura în care sunt permise, trebuie să respecte cel puțin următoarele condiții:

a) să fie clar identificabile ca atare;

b) persoana fizică sau juridică în numele căreia sunt făcute să fie clar identificată;

c) ofertele promoționale, precum reducerile, premiile și cadourile, să fie clar identificabile, iar condițiile care trebuie îndeplinite pentru obținerea lor să fie ușor accesibile și clar prezentate;

d) competițiile și jocurile promoționale să fie clar identificabile ca atare, iar condițiile de participare să fie ușor accesibile și clar prezentate;

e) orice alte condiții impuse prin dispozițiile legale în vigoare.

(3) Comunicările comerciale care constituie un serviciu al societății informaționale sau o parte a acestuia, atunci când acest serviciu este furnizat de un membru al unei profesii liberale, sunt permise sub condiția respectării dispozițiilor legale și a reglementărilor aplicabile profesiei respective care privesc, în special, independența, demnitatea și onoarea profesiei, secretul profesional și corectitudinea față de clienți și față de ceilalți membri ai profesiei.

(4) Furnizorii de servicii ale societății informaționale care efectuează comunicări comerciale au obligația respectării prevederilor alin.(1) - (3).

CAPITOLUL III

Încheierea contractelor prin mijloace electronice

Articolul 7

Informarea destinatarilor

(1) Furnizorul de servicii este obligat să pună la dispoziția destinatarului, o dată cu oferta, sau cea mai târziu înainte ca destinatarul să îi transmită acceptarea ofertei, cel puțin următoarele informații, care trebuie să fie exprimate în mod clar, neechivoc și într-un limbaj accesibil:

a) etapele tehnice care trebuie urmate pentru a încheia contractul;

b) dacă contractul, odată încheiat, este stocat sau nu de către furnizorul de servicii și dacă este accesibil sau nu;

c) mijloacele tehnice pe care furnizorul le pune la dispoziția destinatarului pentru identificarea și corectarea erorilor survenite cu ocazia introducerii datelor;

d) limba în care se poate încheia contractul;

e) codurile de conduită relevante la care furnizorul de servicii subscrie, precum și informații despre modul în care aceste coduri pot fi consultate prin mijloace electronice;

f) orice alte condiții impuse prin dispozițiile legale în vigoare.

(2) Furnizorul de servicii poate deroga de la dispozițiile alin.(1) numai în situația în care a convenit altfel cu destinatarul, cu condiția ca nici una dintre părți să nu aibă calitatea de consumator.

(3) Clauzele și condițiile generale ale contractului propus trebuie puse la dispoziția destinatarului într-un mod care să îi permită acestuia să le stocheze și să le reproducă.

(4) Prevederile alin.(1)-(3) nu se aplică în privința contractelor încheiate exclusiv prin poștă electronică sau prin alte mijloace de comunicare individuală similare.

Articolul 8

Momentul încheierii contractului prin mijloace electronice

(1) Contractul se consideră încheiat în momentul în care furnizorul de servicii a transmis destinatarului confirmarea faptului că a primit acceptarea ofertei.

(2) Prin derogare de la dispozițiile alin.(1), părțile pot conveni un alt moment al încheierii contractului, cu condiția ca nici una dintre părți să nu aibă calitatea de consumator.

(3) Acceptarea ofertei și confirmarea primirii acceptării ofertei se consideră primite atunci când părțile cărora le sunt adresate pot să le acceseze.

(4) Furnizorul de servicii are obligația să ofere destinatarului posibilitatea de a utiliza un procedeu tehnic adecvat, simplu și efectiv, care să permită identificarea și corectarea erorilor survenite cu ocazia introducerii datelor, anterior trimiterii acceptării ofertei.

(5) Furnizorul de servicii poate deroga de la dispozițiile alin.(4) numai în situația în care a convenit altfel cu destinatarul, cu condiția ca nici una dintre părți să nu aibă calitatea de consumator.

(6) Prevederile alin.(1), (2), (4) și (5) nu se aplică în privința contractelor încheiate exclusiv prin poștă electronică sau prin alte mijloace de comunicare individuală similare.

Articolul 9

Condiții privind păstrarea sau prezentarea informației

(1) Acolo unde legea impune ca informația să fie prezentată sau păstrată în forma sa originală, această cerință este îndeplinită dacă sunt îndeplinite în mod cumulativ următoarele condiții:

a) există garanția integrității informației asigurată prin respectarea standardelor naționale în domeniu, din momentul când a fost generată;

b) mesajul este semnat utilizând semnătura electronică extinsă a emitentului;

c) informația poate fi imediat furnizată și prezentată la cerere.

(2) Destinatarul comerciant acționează pe riscul propriu dacă a știut sau ar fi trebuit să știe, în concordanță cu practicile comerciale curente sau ca urmare a folosirii procedurilor convenite expres cu emitentul, că informația conținută într-un mesaj electronic a fost alterată în timpul transmiterii sau prelucrării sale.

CAPITOLUL IV**Răspunderea furnizorilor de servicii care acționează ca intermediari**

Articolul 10

Intermedierea prin simpla transmitere

(1) Dacă un serviciu al societății informaționale constă în transmiterea într-o rețea de comunicație a informației furnizate de un destinatar al serviciului respectiv sau în asigurarea accesului la o rețea de comunicație, furnizorul aceluși serviciu nu răspunde pentru informația transmisă dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) transmiterea nu a fost inițiată de furnizorul de servicii;

b) alegerea persoanei care recepționează informația transmisă nu a aparținut furnizorului;

c) conținutul informației transmise nu a fost influențat în nici un fel de către furnizor, în sensul că nu i se poate atribui nici selecția și nici o eventuală modificare a acestei informații.

(2) Transmiterea informației și asigurarea accesului, menționate la alin.(1), includ și stocarea automată, intermediară și temporară a

informației transmise, în măsura în care această operație are loc exclusiv în scopul ca informația respectivă să tranziteze rețeaua de comunicație și cu condiția ca informația să nu fie stocată pentru o perioadă care depășește durata strict necesară transmiterii ei.

Articolul 11

Stocarea temporară a informației (stocarea *caching*)

Dacă un serviciu al societății informaționale constă în transmiterea într-o rețea de comunicație a informației furnizate de un destinatar al serviciului respectiv, furnizorul acelui serviciu nu răspunde pentru stocarea automată, intermediară și temporară a informației transmise, în măsura în care această operație are loc exclusiv în scopul de a face mai eficientă transmiterea informației către alți destinatari, la cererea acestora, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

- a) furnizorul nu aduce modificări informației transmise;
- b) furnizorul îndeplinește condițiile legale privind accesul la informația respectivă;
- c) furnizorul respectă regulile referitoare la actualizarea informației, așa cum acestea sunt larg recunoscute și aplicate în industrie;
- d) furnizorul nu împiedică utilizarea legală de către orice persoană a tehnologiilor larg recunoscute și aplicate în industrie în vederea obținerii de date despre natura sau utilizarea informației;
- e) furnizorul acționează rapid în vederea eliminării informației pe care a stocat-o sau în vederea blocării accesului la aceasta, din momentul în care a cunoscut efectiv faptul că informația transmisă inițial a fost eliminată din rețeaua de comunicație ori că accesul la ea a fost blocat sau faptul că eliminarea ori blocarea accesului a avut loc prin efectul unei hotărâri judecătorești sau a dispoziției unei autorități publice.

Articolul 12

Stocarea permanentă a informației (stocarea *hosting*)

(1) Dacă un serviciu al societății informaționale constă în stocarea informației furnizate de un destinatar al serviciului respectiv, furnizorul

acelui serviciu nu răspunde pentru informația stocată la cererea unui destinatar, dacă este îndeplinită oricare din următoarele condiții:

a) furnizorul nu are cunoștință despre activitatea sau informația ilegală;

b) după ce a luat cunoștință sau a descoperit o informație sau activitate ilegală, furnizorul acționează rapid în vederea eliminării sau a blocării accesului la aceasta.

(2) Prevederile alin.(1) nu se aplică în situația în care destinatarul acționează sub autoritatea sau controlul furnizorului.

Articolul 13 Supraveghere și control

(1) Furnizorii de servicii sunt obligați să informeze de îndată autoritățile cu atribuții de supraveghere și control, abilitate potrivit legii, despre activitățile ilegale desfășurate de către destinatarii serviciilor lor sau despre informațiile ilegale furnizate de aceștia.

(2) Furnizorii de servicii sunt obligați să comunice de îndată autorităților prevăzute la alin.(1), la cererea acestora, informații care să permită identificarea destinatarilor serviciilor lor, cu care acești furnizori au încheiat contracte privind stocarea permanentă a informației.

(3) Autoritățile cu atribuții de supraveghere și control, abilitate potrivit legii, pot dispune, din oficiu sau la primirea unei plângeri sau sesizări, obligarea furnizorilor de servicii la luarea oricăror măsuri necesare pentru împiedicarea producerii, limitarea întinderii sau pentru repararea unui prejudiciu care ar putea fi sau care a fost cauzat prin transmiterea sau stocarea informației furnizate de destinatarii serviciilor pe care aceștia le oferă. Aceste măsuri pot viza, între altele, încetarea transmiterii sau stocării informației în cauză ori împiedicarea accesului la aceasta.

(4) Plângerea prevăzută la alin.(3) poate fi făcută de către orice persoană care se consideră prejudiciată prin conținutul informației în cauză. Plângerea sau sesizarea se întocmește în formă scrisă, cu arătarea motivelor pe care se întemeiază, și va fi în mod obligatoriu datată și semnată. Plângerea nu poate fi înaintată dacă o cerere în justiție, având același obiect și aceleași părți, a fost anterior introdusă.

(5) Decizia autorității trebuie motivată și se comunică părților interesate în termen de 30 de zile de la data primirii plângerii sau sesizării sau, dacă autoritatea a acționat din oficiu, în termen de 15 zile de la data la care a fost emisă.

(6) Împotriva unei decizii luate potrivit prevederilor alin.(3), persoana interesată poate formula contestație în termen de 15 zile de la comunicare, sub sancțiunea decăderii, la instanța de contencios administrativ competentă. Cererea se judecă de urgență, cu citarea părților. Sentința este definitivă.

CAPITOLUL V

Sanctiuni civile și contravenționale

Articolul 14

Nulitatea relativă a contractelor privind servicii ale societății informaționale

Orice contract privind furnizarea de servicii ale societății informaționale este anulabil dacă a fost încheiat cu un furnizor de servicii care:

a) nu a pus la dispoziția destinatarului, în condițiile prevăzute de lege, informațiile prevăzute la art.5 literele a)-i) ori nu a furnizat toate aceste informații sau a furnizat informații inexacte;

b) nu a pus la dispoziția destinatarului, în condițiile prevăzute de lege, informațiile prevăzute la art.7 alin.(1) lit.a)-e) ori nu a furnizat toate aceste informații sau a furnizat informații inexacte, dacă nu sunt aplicabile prevederile art.7 alin.(2) sau alin.(4);

c) nu a respectat obligația prevăzută la art.7 alin.(3), dacă nu sunt aplicabile prevederile art.7 alin.(4);

d) a încălcat obligația prevăzută la art.8 alin.(4), dacă nu sunt aplicabile prevederile art.8 alin.(5).

Articolul 15 Contravenții

Constituie contravenție, dacă nu este săvârșită în astfel de condiții încât, potrivit legii penale, să constituie infracțiune, și se sancționează cu amendă de la 10.000.000 lei la 250.000.000 lei fapta furnizorului de servicii care:

a) efectuează comunicări comerciale încălcând condițiile stabilite la art.6 alin.(1) și alin.(2) lit.a)-d);

b) nu pune la dispoziția destinatarilor și autorităților sau organelor cu atribuții de supraveghere și control, abilitate potrivit legii, informațiile prevăzute la art.5 lit.a)-i), în condițiile prevăzute de lege ori nu furnizează toate aceste informații sau furnizează informații inexacte;

c) nu pune la dispoziția destinatarului, în condițiile prevăzute de lege, informațiile prevăzute la art.7 alin.(1) lit.a)-e), ori nu furnizează toate aceste informații sau furnizează informații inexacte, dacă nu sunt aplicabile prevederile art.7 alin.(2) sau alin.(4);

d) nu respectă obligația prevăzută la art.7 alin.(3), dacă nu sunt aplicabile prevederile art.7 alin.(4);

e) nu respectă obligația de informare a autorităților cu atribuții de supraveghere și control, abilitate potrivit legii, prevăzută la art.13.

Articolul 16

Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor

(1) Constatarea contravenției prevăzute la art.15 lit.a) și aplicarea sancțiunii corespunzătoare se fac, la sesizarea oricărei persoane sau din oficiu, de către reprezentanții împuterniciți ai autorității care monitorizează și controlează, sub aspectul legalității, prelucrările de date cu caracter personal care cad sub incidența dispozițiilor legale care reglementează protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date.

(2) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute la art.15 lit.b) - e) se fac de către reprezentanții împuterniciți ai autorităților cu atribuții de supraveghere și control, abilitate potrivit legii, la sesizarea oricărei persoane sau din oficiu.

(3) Contravențiilor prevăzute la art.15 le sunt aplicabile prevederile Ordonanței Guvernului nr.2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor.

CAPITOLUL VI

Infrațiuni săvârșite în legătură cu emiterea și utilizarea instrumentelor de plată electronică și cu utilizarea datelor de identificare în vederea efectuării de operațiuni financiare

Articolul 17

Falsificarea instrumentelor de plată electronică

(1) Falsificarea unui instrument de plată electronică se pedepsește cu închisoare de la 3 la 12 ani și interzicerea unor drepturi.

(2) Cu aceeași pedeapsă se sancționează punerea în circulație, în orice mod, a instrumentelor de plată electronică falsificate sau deținerea lor în vederea punerii în circulație.

(3) Pedeapsa este închisoarea de la 5 la 15 ani și interzicerea unor drepturi dacă faptele prevăzute la alin.(1) și (2) sunt săvârșite de o persoană care, în virtutea atribuțiilor sale de serviciu:

a) realizează operații tehnice necesare emiterii instrumentelor de plată electronică ori efectuării de plăți, decontări, tranzacții, transferuri de fonduri sau orice alte operațiuni financiare care implică utilizarea instrumentelor de plată electronică, sau

b) are acces la mecanismele de securitate implicate în emiterea sau utilizarea instrumentelor de plată electronică, sau

c) are acces la datele de identificare sau la mecanismele de securitate implicate în efectuarea de plăți, decontări, tranzacții a unui transfer de fonduri sau a oricărei alte operațiuni financiare.

(4) Tentativa se pedepsește.

Articolul 18

Deținerea de echipamente în vederea falsificării instrumentelor de plată electronică

Fabricarea ori deținerea de echipamente, inclusiv hardware sau software, cu scopul de a servi la falsificarea instrumentelor de plată electronică se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

Articolul 19

Falsul în declarații în vederea emiterii sau utilizării instrumentelor de plată electronică

Declararea necorespunzătoare adevărului făcută unei instituții bancare, de credit sau financiare, sau oricărei alte persoane juridice autorizate, în condițiile legii, să emită instrumente de plată electronică sau să efectueze plăți, decontări, tranzacții, transferuri de fonduri sau orice alte operațiuni financiare care implică utilizarea instrumentelor de plată electronică, în vederea emiterii sau utilizării unui instrument de plată electronică, pentru sine sau pentru altul, atunci când, potrivit legii ori împrejurărilor, declarația făcută servește pentru emiterea sau utilizarea acelui instrument, se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.

Articolul 20

Efectuarea de operațiuni financiare în mod fraudulos

(1) Efectuarea unei plăți, decontări, tranzacții, a unui transfer de fonduri sau a oricărei alte operațiuni financiare, prin utilizarea unui instrument de plată electronică, inclusiv a codului personal de identificare aferent acestuia, fără consimțământul deținătorului legitim al instrumentului respectiv, se pedepsește cu închisoare de la 3 la 12 ani.

(2) Cu aceeași pedeapsă se sancționează efectuarea unei plăți, decontări, tranzacții, a unui transfer de fonduri sau a oricărei alte operațiuni financiare, prin utilizarea neautorizată a oricăror date de identificare sau prin utilizarea de date de identificare fictive.

(3) Cu aceeași pedeapsă se sancționează transmiterea neautorizată către altă persoană a oricăror date de identificare, în vederea efectuării unei plăți, decontări, tranzacții, a unui transfer de fonduri sau a oricărei alte operațiuni financiare.

(4) Pedeapsa este închisoarea de la 5 la 15 ani și interzicerea unor drepturi dacă faptele prevăzute la alin.(1) - (3) sunt săvârșite de o persoană care, în virtutea atribuțiilor sale de serviciu:

a) realizează operații tehnice necesare emiterii instrumentelor de plată electronică ori efectuării de plăți, decontări, tranzacții, transferuri de fonduri sau orice alte operațiuni financiare care implică utilizarea instrumentelor de plată electronică, sau

b) are acces la mecanismele de securitate implicate în emiterea sau utilizarea instrumentelor de plată electronică, sau

c) are acces la datele de identificare sau la mecanismele de securitate implicate în efectuarea de plăți, decontări, tranzacții, a unui transfer de fonduri sau a oricărei alte operațiuni financiare.

(5) Tentativa se pedepsește.

Articolul 21

Acceptarea operațiunilor financiare efectuate în mod fraudulos

(1) Acceptarea unei plăți, decontări, tranzacții, a unui transfer de fonduri sau a oricărei alte operațiuni financiare, cunoscând că este efectuată prin folosirea unui instrument de plată electronică falsificat sau utilizat fără consimțământul deținătorului său legitim, se pedepsește cu închisoare de la 3 la 12 ani.

(2) Cu aceeași pedeapsă se sancționează acceptarea unei plăți, decontări, tranzacții, a unui transfer de fonduri sau a oricărei alte operațiuni financiare, cunoscând că este efectuată prin utilizarea neautorizată a oricăror date de identificare sau prin utilizarea de date de identificare fictive.

(3) Tentativa se pedepsește.

Articolul 22**Efectuarea de operațiuni neautorizate într-un sistem informatic**

(1) Accesul neautorizat într-un sistem informatic sau într-un domeniu se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 3 ani sau cu amendă.

(2) Transferul neautorizat de date dintr-un sistem informatic sau domeniu pentru uzul personal sau către terți se pedepsește cu închisoare de la 1 la 12 ani.

(3) Modificarea, distrugerea totală sau parțială, în mod neautorizat a informației stocate într-un sistem informatic sau domeniu se pedepsește cu închisoare de la 3 la 15 ani.

Articolul 23**Constatarea și judecarea infracțiunilor**

(1) Infracțiunile prevăzute în prezenta lege se constată de către organele abilitate, precum și de către reprezentanții împuterniciți ai autorităților cu atribuții de supraveghere și control, abilitate potrivit legii, care înaintează actul de constatare la organul local de urmărire penală.

(2) Infracțiunile prevăzute la art.17 și 18 se judecă de către tribunal.

(3) Prevederile prezentului capitol se completează cu dispozițiile Codului penal și ale Codului de procedură penală.

CAPITOLUL VII**Dispoziții finale****Articolul 24****Sarcina probei în cazul litigiilor privind furnizarea de servicii ale societății informaționale**

În cazul oricărui litigiu privind furnizarea unui serviciu al societății informaționale, declanșat între furnizorul serviciului respectiv și un destinatar al acestui serviciu, sarcina probei îndeplinirii obligațiilor prevăzute la art.5 - 9 revine furnizorului de servicii, dacă destinatarul are calitatea de consumator.

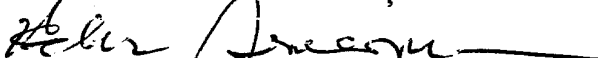
Articolul 25
Intrarea în vigoare și aplicarea legii

(1) În termen de 3 luni de la data publicării prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I, Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației va elabora normele metodologice de aplicare a acesteia, care se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

(2) Prezenta lege intră în vigoare la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea I, și se pune în aplicare la 3 luni de la data intrării în vigoare.

Acest proiect de lege a fost adoptat de Camera Deputaților în ședința din 5 noiembrie 2001, cu respectarea prevederilor articolului 74 alineatul (1) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

Valer Dorneanu